

ROZBRAT (4) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (*tak w roz-*); a jasne.

sg *N* rozbrat (1). ◊ *A* rozbrat (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Zerwanie stosunków, niezgoda; disiunctio amicorum, dissidia a. divortia affinitatum, renuntiatio societatis Cn (4) :

rozbrat z kim (2): Prawdą to iż trzymáli y wczyli y iam też tak przedtym [...] rozumiał [...]: ále iuż z nimi/ chwałá Bogu/ rozbrát. *CzechRozm 38v; GrabowSet G.*

*Zwrot: »rozbrat(y) (u)czynić [miedzy kim (i kim)]« = dissolvere germanitatem Vulg; Cn cf ROZBRACIĆ SIĘ [szyk zmienny] (2): Leop Zach 11/14; Hoynie y bez fráfunku [kochanek] z páníą dużką żyie. Aż ich nędzá rozżenie: tá czyni rozbráty W towarzyftwie nierządny/ miedzy Pány íwáty. *KlonWor 59.**

KW, (LWil)